

KAN ŞAFAĞI

Mehmet Avşar

Uğursuz bir günün kan şafağında,
Bağladılar gardaş kollarımı oy,
Özüm alev alev yandı, tutuştu,
Kopardılar gonca güllerimi oy.

Eylül, zâlim eylül yolumu kesti,
Yıktı ocağımı, bağrımı deşti,
Kudurdu Sam yeli estikçe esti,
Kırdı meyve yüklü dallarımı oy.

Bakamadım şehidime, sayırma,
İlaç kâr eylemez, dinmez ağrıma,
Dost bildiğim hançer vurdu bağıma,
Kesti düşman gibi yollarımı oy.

Ocak tütmez garp yelleri estikçe,
Derdim artar, bitmez çile çektikçe,
Üstelik vatanım, dinim dedikçe,
Susturmak isterler dillerimi oy.

Ne doğuya benzer ne garba hâlim,
“Anarşi” der beni aldatır zâlim,
Bulunmaz dünyada eşim, emsalim,
Anlatamam garip hâllerimi oy.

Mihnete, yokluğa, zora alıştım,
Tutuştı yüreğim kora alıştım,
Senelerce toplamağa çalıştım,
Dört yana savrulmuş küllerini oy.

Dağıldı bulutlar çözdüm düğümü,
Döndürmek isterler garba yönümü,
Tarihimi, bugünümü, dünümü,
Çaldılar kalleşçe yıllarımı oy.